

knyttet kysthospitalet på Refsnæs, skal fortsætte, da den socialpædiatriske ekspertise, som er opbygget i samarbejde med den sociale sektor og det øvrige sygehusvæsen, skal bevares.

I forbindelse med rigshospitalets sundhedspolitiske konference den 22. oktober 1984 udtalte indenrigsminister Britta Schall Holberg, at hvis et barn vokser op med et handicap, er det ikke sundhedsvæsenets opgave bare at forsyne det med skinner eller medicin og ustandselig kontrollere det i et fint ambulatorium. Det er også opgaven at støtte barnet i de færdigheder, det har, og familiens ressourcer må støttes for at hjælpe barnet. Et handicap behøver ikke livslangt at betyde, at man er rubriceret som syg. Også de af os, der ikke er helt perfekte, må kunne leve og opfattes som sunde individer i samfundet.

Speciel kunnen må på den anden side også være et af rigshospitalets særkender. Rigshospitalet må være parat til og gives mulighed for at kunne tilbyde den højt specialiserede behandling også til de mange små patientgrupper, som måske kun giver underlag for en enkelt afdeling i hele landet.

I forbindelse med forhandling om redegørelse om rigshospitalets fysiske rammer gav indenrigsministeren tilsagn om, at flytningen af Finsen selvfølgelig skal ske af hensyn til patienterne, Folketings-tidende 1983-84, 2. samling, forhandlingerne sp. 2041f.: »Vi har et meget stort hensyn at tage til patienterne og dermed også til forskningen og videreudviklingen af behandlingen netop på dette område. Jeg mener ud af mit inderligste hjerte, at det sikrer vi bedst ved en overflytning til rigshospitalet. Jeg er ganske overbevist om, at en sådan flytning vil være til gavn for dem, det skal være til gavn for, altså patienterne.«

Ministeren udtalte endvidere: »Jeg mener, det er vigtigt, at personalet hele tiden ved, hvad der skal ske, sådan at man ikke alene af usikkerhedsmæssige grunde bliver meget forsigtig. Jeg tror, det i virkeligheden er et spørgsmål om, at vi er seriøse og troværdige nok i den overflytningsfase, som jo altså vil komme til at strække sig over nogle år.«

I forbindelse med behandlingen af L 156 - forslag til lov om udbygning af rigshospitalet, m.v.,

Folketingstidende 1983-84, forhandlingerne sp. 4372 gentog ministeren, at der her var »tale om en overflytning over en årrække, og denne overflytning vil kunne ske ved en detaljeret personaleplanlægning for hele rigshospitalets vedkommende. Det er netop det, ledelsen på rigshospitalet har lagt vægt på, og derfor vil der ved denne personaleplanlægning være tale om ganske minimale udskiftninger, idet der altså er tale om at man integrerer personalet i det allerede eksisterende rigshospital.«

I forhandlingerne sp. 4371 hedder det videre:

»Jeg er enig i, at kræftforskningen er meget vigtig, og jeg vil også meget gerne svare på spørgsmål, som kan berolige ordføreren. Jeg mener faktisk selv, at vi ved den ordning, vi laver her, hvor vi samler forskningen, faktisk sikrer en bedre forskning, end vi har haft tidligere. Det modsatte vil i hvert fald ikke være tilfældet.«

»Jeg er også enig i, at det ikke alene for rigshospitalet, men i det hele taget ville klæde os, hvis vi kunne komme af med nogle af de ventelister, der er rundt omkring.«

Under udvalgsarbejdet fik udvalget som svar på følgende spørgsmål:

»Kan de tværgående kliniske afdelinger på rigshospitalet behandle ambulante patienter på samme måde som Finsen, således at undersøgelser, konsultation og behandling kan ske i ét og samme besøg? Vil rigshospitalet opretholde dette serviceniveau til gavn for patienterne?«

»Hvis flere ambulante patienter bliver tvunget til dobbeltbesøg og pålægges flere ulemper - hvad anslås merudgiften til da at blive?«

- bl. a. oplyst, at rigshospitalet ville stille personale og hjælpemidler til rådighed for de i spørgsmålene nævnte patienter i nødvendigt omfang, således at rigshospitalets nuværende serviceniveau kan opretholdes.

Forslagsstillerne har derfor af hensyn til patientbehandlingen og cancerforskningens fremtid, som også er en statsopgave, samt på baggrund af de udtalelser, regeringen er kommet med, og de tilsagn, indenrigsministeren har givet folketinget, draget den konklusion, at de planlagte besparelser må frafalde.